

Judith er en dansk-jødisk, pige der er 12 år i 2022:

KAN BÅDE LIDE AT SYNGE OG SPILLE FODBOLD

Jeg hedder **Judtih**.

Jeg er tolv år gammel. Jeg bor sammen med min storesøster Mine forældre er skilt og jeg er som regel hos min farhveranden weekend. Han er kristen og min mor er jøde. Det er ikke hele min familie der er jøder og der er kristne. Det er sådan lidt blandet - ja.

Men jeg har familie i Israel. Jeg kan godt lide at spille fodbold. Og synge. Jeg går på Carolineskolen, det er en jødisk skole. Der er ikke så mange elever på den fordi, at det er en privatskole. Jeg har sådan et band i vores skole. Ja det er sådan noget og med koncerter, hvor vi kan optræde.

Så jeg kan godt lide at spille fodbold. Det har jeg gjort i tre år nu. På et hold der hedder Hakoa. Synge har gjort siden jeg blev født. Jeg synger i bandet, også er der nogle, der spiller til. Jeg er i tre bands både et med min veninde Lily og et med pigerne fra min klasse, blandt andet Lily, også et med nogle fra de ældre klasser. Nogle af dem er gået ud lige før sommerferien, så det er ikke så meget mere, tror jeg.

Vi spiller kampe som regel hver søndag, men nogle gange i hverdagen. Jeg elsker at spille kamp. Jeg elsker at spille kamp mere

end, at jeg elsker at træne. Vi spiller lidt forskellige positioner, men jeg plejer spille som regel angreb eller midtbane – aldrig målmand. Det fungerer jeg ikke til.

I sommers var jeg til en jødisk sommerlejr først, så var jeg på Askø med min far og mine fars venner og deres børn. Efter det så var jeg i Israel for at fejre min Bat Mitzvah. Vi bookede en venue nede ved havet, også festede vi.

En Bat Mitzvah eller Bar Mitzvah, der kommer an på kønnet, det er ligesom konfirmation. For piger hedder det Bat Mitzvah, har det, når de er 12, og drenge, hvor det så hedder Bar Mitzvah, har det, når de er 13. Det er ligesom en konfirmation, men drenge de skal synge op fra Toraen. Det kan piger også, og pigerne de skal så holde en tale. Jeg skal så bare holde en tale, jeg skal ikke synge eller læse op fra Toraen.

Jeg tror ikke, at mit liv er anderledes. Altså nu jeg har ikke prøvet at leve nogle andres liv, der fx er kristne eller muslimer. Jeg tror ikke, at mit liv er... Det er selvfølgelig traditioner og politi udenfor vores skole. Lidt anderledes måske? Der er andre ting, som vi gør. På en måde...

En Davidsstjerne er et symbol for jødedommen, ligesom at man har et kors og man fx har månen og stjerne.

Davidsstjernen er så et symbol for jødedommen. Det kan være en halskæde, det kan være en ring, det kan være, hvad som helt. Davidsstjernen betyder ret meget for mig. Jeg går med den for det meste og jeg synes den er rigtig flot. Det viser at jeg er jøde. Og jeg ikke er andet. Jeg føler jeg er jøde. Jeg er personligt rigtig glad for den. Nogle gange når jeg går, og ser sådan nogen mørkhårede drenge eller sådan.. Så kan jeg måske godt - men ikke fordi alle er sådan.. Men nogen gange kan jeg godt lige hurtigt gemme den nede i min trøje. Bare sådan, hvis der nu skulle ske noget. Det jo ikke at alle mennesker ville gøre mig noget, hvis de så jeg havde den. Men det er bare så jeg følte mig mere sikker.

Det er selvfølgelig lidt irriterende, at man nogle gange skal gå rundt og skjule og, at det er lidt trættende, at man føler, at man behøver at skjule sin Davidsstjerne også selv, at det ikke alle mennesker der kunne finde på at gøre noget. Derfor føler man, at man skulle skjule den for det meste.

Det er fint, at der lever mange forskellige typer mennesker og personligt jeg accepterer dem alle, det er mere, hvis der er nogle, der ikke accepterer mig.